

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Matula Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Matula Ferenc ügyvéd, ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Pintér Gyula pártfogó ügyvéd (pártfogó ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kölcsön megfizetése iránt indult perben a Somogy Megyei Bíróság 2010. október 25. napján kelt 21.P.21.676/2009/27. számú ítélete ellen, amelyet a 2011. január 13-án kelt 31. számú ítélettel kiegészített (kiegészítő ítélet) 29. sorszám alatt benyújtott fellebbezés kapcsán a mai napon tartott fellebbezési tárgyaláson meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtatja meg, hogy a marasztalás 5.345.940 forintos összegét 5.145.940 (ötmillió-száznegyvenötezer-kilencszáznegyven) forintra,
az 5.334.000 forintos tőkeösszeget 5.134.000 (ötmillió-százharmincnégyezer) forintra,
míg az elsőfokú perköltség összegét 576.740 (ötszázhetvenhatezer-hétszáznegyven) forintra leszállítja.

A feljegyzett 321.000 (háromszázhuszonegyezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

A bíróság kötelezi az alperest arra, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 120.000 (százhuszezer) forint másodfokú perköltséget.

Az alperesi pártfogó ügyvédi díjat az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest arra, hogy 5.345.940 forintot, valamint 5.334.000 forint kamatát és 586.740 forint perköltséget fizessen meg a felperesnek. A kiegészítő ítéletében továbbá akként rendelkezett, hogy alperes további 180.720 forint szakértői részperköltséget is térítsen meg a felperes javára.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, kérve az elsőfokú döntés megváltoztatását és a felperesi kereset elutasítását. Aggályosnak minősítette a szakvéleményt azzal, hogy a szakértő nem mérlegelte kellő súllyal azt, hogy a felperesi jogelőd írása, idős korára tekintettel, megváltozott.

A felperes a fellebbezés elutasítását, az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, mert álláspontja szerint a szakvélemény teljes egészében megalapozott és részletes, meggyőző indokolással támasztotta alá azon állítását, mely szerint a feladataul tűzött kérdésben megjelölt aláírások nem a felperesi jogelőd kezétől származnak.

Az alperesi fellebbezés túlnyomó részében alaptalan.

A másodfokú bíróság az ítéleti tényállást az elsőfokú eljárás adatai alapján az alábbiakkal egészíti ki, illetve pontosítja:

2003. év novembere és 2004. áprilisa között a felperesi jogelőd édesapa több kölcsönt folyósított alperesnek családi és üzleti célokra egyaránt. Ezen kölcsönök nyomán fennálló helyzetet a kölcsönadó és a kölcsönbe vevő a 2004. november 30-án keltezett megállapodás-kölcsönről megnevezésű okiratban összegezte az akkor fennálló helyzet alapján, mely szerint az alperesnek a felperessel szemben fennálló tartozása 5.534.000 forintot tesz ki, amit az alperes 2005. március 31. napjáig tartozik maradéktalanul visszafizetni.

Erre a tartozásra az elsőfokú bíróság által megállapított 2006. január 6-ai 200.000 forint összegű törlesztésen felül az alperes 2007. február-március havában a kölcsönadó a K. és H.bank Zrt. S.-i Fiókjában további 200.000 forintot fizetett be a számlájára. Ily módon az alperes fennálló tartozása 5.134.000 forintra csökkent, amihez hozzájárul még az utolsó 200.000 forintos törlesztő részlet 11.900 forint összegű késedelmi kamata.

Az így kiegészített tényállásra figyelemmel megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az utolsó 200.000 forint összegű törlesztés figyelmen kívül hagyása kivételével a bizonyítékok helyes és okszerű egybevetésével helyesen állapította meg a tényállást, melynek következtében az elsőfokú ítélet Pp. 253.§ (2) bekezdés szerinti megváltoztatása annyiban volt csak szükséges, hogy a marasztalások összegét 200.000 forinttal az ítéletábra lezárította.

Az alperesnek több hónap állt a rendelkezésére az elsőfokú eljárás során arra, hogy az írásszakértő véleményére észrevételeket tegyen, de nem élt ezzel a lehetőségével. A másodfokú eljárásban azonban arra hivatkozott, hogy a szakértő nem volt figyelemmel arra, hogy a felperesi jogelőd írása idős korára megváltozott. Ez az állítás azért is alaptalan, mert a 2008. február 20-án elhunyt felperesi jogelődnek a perben 2006. évből való aláírásait kellett véleményezni 2004-2007.

évekből való írásminták alapján. A néhai betegségére utaló adat a perben fel sem merült, így módon az összehasonlítás alapjául szolgáló aláírások és a véleményezendő aláírások között eltelt 2-3 év amúgy sem elegendő idő a markáns írásjegyek lényeges megváltozásához.

Elfogadta ellenben a másodfokú bíróság annak az alperes által többször és következetesen hangoztatott állításnak a valódiságát, mely szerint 2007. első negyedévében a siófoki bankfiókban további 200.000 forintot fizetett be a perbeli kölcsön törlesztésére a néhai kölcsönadó bankszámlájára.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ezt az egyébként felperes által sem vitatott állítást megcáfolni látta a nevezett banknak a bírósági megkeresésre adott válasza által.

A megyei bíróság a nevezett bankot először a 2010. február 9-én kelt levelével kereste meg annak közlését kérve, hogy történt-e alperes részéről 2004. április 1. és 2007. január 30-a között a felperesi jogelőd számlájára befizetés. Mielőtt erre a banki válasz megérkezett volna, 2010. március 2-án, a bíróság újabb megkeresést intézett a bankhoz, amelyen már azt a kérdést tett fel, hogy 2003. július 30-ától a „mai napig” fizetett-e be az alperes bármely összeget a néhai M. G. számlájára. Ezt követően érkezett a pénzügyintézet első válaszlevele, amelyből kitűnik, hogy a bíróság 2010. február 9-i megkeresésére adja azon válaszát, mely szerint az alperes szóban forgó számlára 2006. január 6-án 200.000 forintot befizetett, majd ezután nem sokkal a pénzügyintézettől újabb levél érkezett - feltehetően a második megkeresésre adandó válaszként -, amelyben azonban ismételten a 2010. február 9-i, vagyis az első bírósági megkeresésre adott válaszát ismétli meg. Azt a válaszát, mely szerint 2006. január 6-án 200.000 forint befizetése megtörtént. A címzett tehát a második bírósági megkeresésre nem adott választ, ezért az azonos tartalmú adatközlései nem cáfolják azt az alperesi állítást, mely szerint 2007. február, illetve március havában részéről az ismételt 200.000 forint összegű befizetés megtörtént. Ebből a megfontolásból látta tehát a bíróság ezt az alperesi állítást elfogadhatónak és módosította kis mértékben az alperes marasztalásának összegét.

Az alperesi fellebbezés kis részében sikerre vezetett. Ennek figyelembevételével a Pp. 81.§ (1) bekezdéséből következően a másodfokú bíróság a felperes javára megítélt elsőfokú perköltség összegét szerény mértékben mérsékelte és ugyanezen körülményre tekintettel a módosított 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) és (5) bekezdése figyelembevételével határozta meg a másodfokú eljárás során is nagyobb mértékben pernyertes felperesnek járó másodfokú perköltség összegét.

Az alperes az eljárási illetékekre és a pártfogó ügyvéd munkadíjára kiterjedő részleges költségmentesség kedvezményében részesült a másodfokú eljárásra nézve, így az ítéletábra erre tekintettel rendelkezett olyképpen, hogy a fellebbezési eljárási illeték, valamint a pártfogó ügyvédi munkadíj az állam terhén marad, illetve az állam viseli.

Dr. Juhász László s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Bálint s.k. előadó bíró, Dr. Hrubí Adrienn s.k. bíró

A kiadmány hiteléül: